

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 28. Christus hominum reconciliator est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](#)

November, & auxilium : an igitur quidquam agere melius possum , quām ei me affigere per continuam subjectionem ; quām eo nī per vivam confidentiam ? Deus in me totus occupatur , semper attentus mihi , nec quidquam facit , sive naturae , sive gratiae spectemus ordinem , nisi propter me . Si igitur me totum ipsius curis committo ; an ulli me periculo expono ?

Confundere , si hanc linguam non intelligi ; id enim signum est , te nec ab omnibus separatum esse , nec te integrè Deo commisso.

Quid mihi est in Cælo , & à te quid volui super terram ? Psal. 72. 25.

*Si habemus te , quid amplius volumus ?
Augustin.*

D I E S XXVIII.

Christus Hominum Est Reconciliator.

I.

NON est , nisi unus Mediator Dei , & hominum , inquit Doctor gentium : & hic est IEsus Christus , qui è cælo se demisit , Patrem suum cum hominibus reconciliatus . Ut quis perfectus sit reconciliato-

1. Oportet eum non modò neutri duarum Novembris partium esse suspectum , sed etiam apud utramque autoritate pollere. 2. Oportet eū hac autoritate uti, ad eos reconcilian- dos, ad illum qui offendit , permovendum, ut satisfaciat offenso ; & hunc, ut satisfa- ctione sibi oblata contentus sit. 3. Si pars offensa exigat , ut sibi juxta rigorem fiat satis ; altera verò ei satisfacere nequeat ; necessarium est , ut reconciliator ad munus suum ritè obeundum ipsem fasiat. Omnia ista non nisi Christo con- veniunt. Is neutri partium suspectus es- se potest, nempe nec Deo , nec homini. Is cùm Deus sit , ejusdem est cum Patre naturæ , ac proin zelus pro ipsius gloria deficere eum non potest : cùm sit homo , e- jusdem est nobiscum naturæ , & sic com- moda nostra , ipsius sunt commoda. O- portuit eum autoritate sua uti ad homi- nem compellendum , ut è rigore satisface- ret Deo id exigenti ; cùm igitur homo id præstare non posset , necessarium erat , ut Christus id præstaret. Is est homo; idcir- co pati , & mori, adeoque satisfacere po- terat. Est Simul Deus ; itaque compen- sationem offerre potest offendæ æqualem , atque ex rigore satisfacere : quod in Cruce impletum est.

O 3

II. At-

November.

II. Atque hoc confidentiæ nostræ fundamen-
tum esse debet ; non virtutes no-
stræ, et si illæ forent heroicæ ; non bona
nostra opera, licet perfecta forent ; non
his, inquam, sed Christi cruciatibus, qui
virtute sanguinis sui Patri suo nos reconciliavit, fiducia nostra niti debet. *Is fecit*
Ephes. 2.14. *utraque unum, & medium parietem maceria*
solvit, quæ erat inter Deum, & homi-
nem. Tormenta Servatoris mei pro pec-
tatis meis omnibus satisfecere. Quid i-
gitur mihi timendum ? hæc omnes mihi
gratias meruere ; quid mihi non speran-
dum ? satisfactiones Redemptoris mei ad
me pertinent : itaque, quantumcunque in-
sanabilia vulnera mea videantur, poten-
tius ramen malo remedium mihi suppetit.
Quantumvis immensa debita mea credan-
tur, iis tamen expungendis impar non
sum ; cum in sanguine Servatoris mei pro-
pter me fuso, thesaurum inveniam infinitum.
Si gravissima flagitia perpetrassem,
Si cernerem, terribilissimos iræ divinæ ef-
fectus in caput meum irruere paratos,
dummodò sinceræ confidentiæ in satisfa-
ctionibus Christi concipere affectum, & i-
ta confisus eas Patri æterno offerre possem;
Tunc, mi Deus, & peccata mea, & vindi-
cetas tuas formidare cessarem ; quid enim

O.

omnia ista nocere mihi poterunt , si vel se- November,
mel in cor IEsu mei , in cor amore mei
transfossum confugiam ?

III. Merita Servatoris mei ad me spe-
cant ; nihil igitur est lumen , nec co-
gnitionum quantumvis sublimum , neque
gratiarum , quantumcunque inusitatæ vi-
deantur ; ad quas aspirare , easque petere
nequeam , certoque obtenturus non sim , si
eas cum perfecta confidentia in Meritis
Christi petam ; quandoquidem per ipsum ,
& cum ipso peto ; vel potius ipse est , mi-
Deus , qui eas in me , & pro me petit , ea-
rumque jure postulat effectum , cum illas
misericordiâ suâ mihi sit meritus . Ausim
dicere , Domine , negari mihi non posse ,
quod à te petiturus sum per merita poten-
tis hujus reconciliatoris , si id petam cum
perfecta in illum confidentia . Et cur id
non obtineam , si cogitem , eum pro me sa-
tisfecisse ? hac ratione securus sum , me o-
mnia à te impetraturum , si cum Ecclesia
dixerò , omnia fieri per Dominum nostrum IE-
sum Christum .

Quantiscunque sceleribus obnoxius sis , noli
animis cadere , dummodo magnam in Christi
Meritis , & Satisfactionibus habeas confidentiam ,
in iis enim certam spem , omnia mala evitandi
invenies .

O 4

U-

November. Unus Mediator Dei, & hominum homo
Christus IESUS. *1. Tim. 2. 5.*

Inter Deum, & hominem mediatrix est
Divina Humanitas, & Humana Divinitas.
Aug.

DIES XXIX.

De Collectione animi..

I.

Ad faciendos in virtute progressus nihil
magis necessarium est animi collectio-
ne. Negotiorum turba, quam, ut ab illa
nos eximamus, obtendimus, ipsissima est
ratio, quæ illius necessitatem ostendit.
Quò magis nos ad externa diffundimus, eo
magis necessum est, ut ad nos revertamur:
id nisi fiat, occupationes saltem aliquoties
etiam optimas magnopere nos dissipant.
Negotia quantumcunque justa, mentem
occupant, dividunt, atque aliò avertunt.
Res sive fastidiosæ, sive amœnæ, quæ in
negotiorum administratione occurruunt,
animi commotiones excitando, magnam
mentis evagationibus ansam præbent ho-
mini, cuj non est curæ ad se redire. De-
nique multicudo intentionum imperfecta-
rum, negotijs nostris, si nobis non invi-
gi-